

A. 3582 C

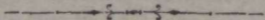
1895/91

Paululind.

III.

Guuletanud

J. Leppik.

III Oc
CCCCII

Wiljandis.

Trükitud J. Feldt'i kirjabega.

1895.

Дозволено Цензурою. Юрьевъ, 9 Декабря 1894 г.

Paul nagu leekiw tuli.

P
aul nagu leekiw tuli
On ohwri altri leek;
Ja paiste palaw oli,
Kui kurb ehk rõõmus meel.

Rõõm põlew lausu-õli,
Mis süütas südame
Ja kare, kurblik põli,
Kui ta lõi leegile.

Ja truudus, sõprus süles
Meid kandwad kangesti,
Kui ime-wäes üles
Paul tõuseb taewani.

Oh tõuse, laulutuli,
Siin põhja wilult teelt,
Ja nii kui muioste ole
Tee rõõmsaks, rõõfsaks meelt.

Oh Gestimaa!

Oh Gestimaa!

Siin sündinud ma ilma
 Ja meheks sirgunud;
 Siin tõusis siht mu silma,
 Mis otsind wirgunud;
 Su kallist armu ka
 Siin olen maitsnud ma,
 Oh Gestimaa!

Oh Gestimaa!

Ei sind ma mingil hinnal
 Wõi ära salata;
 Kui hella ema rinnal
 Mu õnn siin otsata;
 Üks kaljukindel meel
 Su rahwal tõe teel,
 Oh Gestimaa!

Oh Gestimaa!

Su süllest eemal olles
 Mind piinas igatsus;
 Su armuhõlmas alles
 Mu rinnal fergitus.
 Oh rõõmyrikas maa,
 Sa rahu jaaja:
 Oh Gestimaa!

Oh Gestimaa!

Su aasad, hiied haljad

Ja orud õitsemad,

Sul wiljarikkad wäljad,

Su lapsed wagusad;

Su keiser kindlal käel

Sind kaitseb armu wäel:

Oh Gestimaa!

Gesti põllumees.

Ma olen Gesti põllumees,

Söön leiba palehigi sees;

Mull oma maa on jalge all

Ja selge taewas ülewal.

Ma ruttan, kui en kewade,

Ja wiskan seemet wäljale;

Mull laulab künnilinnu juu

Ja lehkab lill ja lehepuu.

Kui kõnnin juwe haljal teel,

Siis waimustab mind wili eel

Ja rohurikas aasamaa

Mind heinal lubab õnnista.

Ja sügijise külla käes
 Ma üli õnnis tänuväes;
 Kus seisatab mu selge film,
 Sealt lahkest naeratab mull ilm.

Ja lõpeb põllul juwe töö,
 Ei murel mulju talwe-öö:
 Mind toidab, täidab taewa and,
 Mis kärmas käsi salwe pann'd.

Mii lendwad aastad lahkeste
 Mul, kunni suigun surmasse;
 Siis jätan põllu pojale,
 Kes kindluseks mu kojale.

Priiuse laul.

Ja, priius, ime väega
 Mu waimu wõimul täidab
 Ja taewalise käega
 Mull' õnne rada näitab.

Mu saatja ikka ole sa,
 Ei sinust wõi ma jääda;
 Su waenlastest ei ial ma
 Siin ilmas taha teada.

Peats keegi kawalusjega
 Mind orja-küttel köitma,
 Siis tõttan kõige wäega
 Sind uuest' endal' wõitma.

Su kaela, püha pärandus,
 Ma palmin omad käed;
 Sind andnud, kallid warandus,
 Mull' armuist taewa-wäed.

See pärast ära põlga mind,
 Et elus tegin wäha;
 Sull' tujukub lõpmata mu rind,
 See selgeste sull näha.

Lahkumise laul.

¶ Und mull tulnud minna
 Kalli pinna pealt
 Kaugel' maale sinna,
 Kus ei Cesti healt.
 Nas ja org ja oja
 Lille luhaga,
 Armas isamaja,
 Wiimselt näen teid ma!

Siin ma wenna kaasal
 Karja kaitse nud,
 Ditses haljal aasal
 Hellast' hõiskanud;
 Siin mu kannel kõland
 Sinust, kodumaa,
 Siin ma õnnes eland,
 Unistanud ka.

Nüüd siit pean tõtma
 Üksi üle maa,
 Wõersil asu wõtma
 Mures meelega!
 Kes mind kurwal ajal
 Hellast' trööstib seal
 Nii, kui kodu rajal
 Kalli sõbra heal?

Kes kui eit mind jaadab
 Wõeral wäljal seal?
 Kes mu järel waadab
 Tõbe woodi peal?
 Wõersil tuul on wilu,
 Arm ei õitse eel;
 Kodus õnn ja ilu,
 Kodus armu meel.

Teel.

Ma jumalaga ütlin majal,
 Kus olen sündind kaswannud;
 Müüd kõnnin juba wõeral rajal,
 Kõik kallid maha jäetud.

Ma tulim kodust wälja wara,
 Kõik alles rahus magasid;
 Mind saatis koidu tähe sära
 Ja puud: Head teed! mull' kohasid.

Müüd päike juba tõusnud üles
 Ja paistab säral selgeste.
 Ma näen piisart õie süles,
 Kui nutetud ta minule.

Reisilt tuleja.

Engel kallis kodu
 Meelest mul ei läind;
 Nõõmus ma ta radu
 Olen jälle näind.

Kallis kaasa tõttab
 Zuba õuele,
 Armu pilgul wõtab
 Wastu terwise.

Uurides ta waadab
 Minu silmisje,
 Lahtel jutul saadab
 Tappa rahule.

Lapsuke siin sängis
 Alles uinub weel,
 Naeratab, wiist mängis
 Ingel tema eel.

Lahti teeb ju filma,
 Waatab waikseste,
 Ihkab minu hõlma
 Ja mu huulile.

Oh kuis põhjub süda
 Müüd mu põue sees!
 Unustad kõik häda,
 Mis sain reisises.

Kodutuleja.

Kodu rutata mull luba
 Sulga aja järele
 Kingu pealt siit näha juba
 Madal isa majake.

Wärawal ju cotmas õues,
 Kes mind teadsid tulema:
 Kes wõib kosta, kuis mu põues
 Süda rõõmus nendega?

Terwitama kõiki tõttan,
 Kallistama kallimaid;
 Wenna wäeti wõsu wõtan
 Armus hõlma sedamaid.

Eidekene küsib ruttu,
 Kudas käsi wõersil käis,
 Wiimaks algab ise juttu
 Sest mis nähtud ja mis näis.

Ja ma waatan suwe ilma —
 Nas siin õhkas õilmeeel;
 Parem põli paistab silma
 Siin, kui kaugel wõeral teel.

Ringul kuuse metsakene
 Kerkind hoopis kõrgele;
 Kena kahar kasekene
 Kaswand õue kaewule.

Wainul wulifewad lätted
 Terwitawad taja mind,
 Wõjas — kallid armu mõtted!
 Nagu laulab künnilind:

Jäe nüüd jäädwalt kodumaale
 Armsa isamajasse;
 Siin sul, waates igal' ra'ale,
 Onne, rõõmu rohkeste.

Shtulaul wõerjil.

Öhtu õhud hilju liikwad,
 Waikselt woolab hallikas,
 Põulu linnud lehtes kiiwad
 Uuenägu nägemas.

Aga õhtu õntjas rahus
 Walwan mina hilja weel;
 Kodumaast ma waene lahus,
 Sest mul raske jüda, meel.

Kaugel Päänemere sõrwal
 On mu kallis kodumaa;
 Seal mu isamaja sõrwal
 Tihti istisin sõbraga.

Eideke sealt hüüdis hilja
 Hellaste mind magama;
 Põld meil kandis kallist wilja,
 Kus ma kündsin isaga.

Õht ja ehatähefene,
 Wiige terwist koduje!
 Wõta eit ja isafene,
 Isjand, oma hoolele!

Õie.

§ Sügaw uni õue
 Kinni katnud ta,
 Aga minu põue
 Waew jäen'd walwama.

Waike õö, oh tule,
 Hinge uinuta!
 Minu katja ole
 Une tiiwaga!

Rahul olet.

Ihm une hõlma ihtab,
 Kus lõpnud päewa töö.
 Mu hing, kes sind siis ihtab?
 Sull armas olgu öö!

Oh, ilmas kaunis küllalt
 Ja ilus elada!
 Mind öögi hoiab hellalt,
 Kuis päew wõib kurbasta!

Hommi ku laul.

Öö koju ruttab kiirelt,
 Koit kuldset lumamas;
 Pea päike pilwe piirelt
 Su walguist walamas.

Kõik awab päikse helu,
 Mis warjas wainne öö,
 Kus kustus mitmel elu,
 Kell festis õhtul töö.

Mäen tähed waates üles
 Kui küünlad kustuwat;
 Mäel lilled rohu süles
 Kui helmil särawat.

Puud nagu looril ehtes
 Müüd kõrgel punawad
 Ja linnud kooril lehtes
 Uut laulu algawad.

Ka inimene ärkab,
 Kui elu igal pool,
 Ja selgil silmil märkab,
 Et suur on Looja hool.

Ta tänab laulu keelel
 Müüd Iha armu eel,
 Et rändab rõõmsal meelel
 Veel uue päewa teel.

Ja palub waates taewa:
 Oh armu hallikas,
 Mull laenel esulaewa
 Veel oli kaitsemas!

Hommilul.

Öde waipa warjas
 Laia ilmamaad,
 Müüd ju taewa sõrwa
 Kiired kuldawad.

Andas põu on paisul
 Noore koidu eel!
 Loojat kiidab süda
 Uue päewa teel.

Kuldne hommil, kaunis
 Oled hingele,
 Puhtal armul täidad
 Süüta südame.

Kewadijel kingul.

Siit noore, lehkwa lehte loorist.
 Üks hallik weerleb wainule;
 Ta wainne wulin nagu laulab
 Üht kiituslaulu loojale.

Puul wärišewal wiisil yöpif
 Kui hoosianna hõiskab ka
 Ja finilille hõrnust huulilt
 Lõhn armfaste käib üle maa.

Siin kuulen karja lustipidu,
 Kus lilled läigitawad maad
 Ja alla waates järwe pinnal
 Näen laened nagu mängiwat.

Ja rõõmu healed tõuswad ala
 Just taewa Sja sülesse,
 Ma nendega ka lendaks ära
 Siit luuletiiwul ülesse.

Paula, lōofe!

Paula, lōofe!

Kuhu, kōofe!

Orn on meest' õhf,

Mäel ja oruteel

Magus lille lehf,

Barematgi weel,

Mis wõib kiita keel:

Kewadijes koidus

Armulee näen loidus.

Paula, juuke,
 Helgi, healeke!
 Lõpku rinnast tust!
 Saagu jüdamene
 Müüd fõrd kindel ust,
 Et a'ab furbtuse
 Kuldne kewade
 Oma armu loidus
 Kaugel' wara foidus.

Kewade laul.

Talw tõttas mures meelel
 Meilt põhja piirele,
 Kui terwißt lahkel keelel
 Mäelt laulis kewade.
 Kui kaunis metsa wilus
 Müüd leherikkal kuul,
 Kus õhkab wastu ilus
 Mull õie hõimu tuul.

Müüd haljas muru mägi,
 Kus lapsed mängimas;
 Silm lättefesi nägi,
 Mis wainul weerlemas,
 Ja nägus neiu tõttab
 Müüd lille orusse,
 Seal wärskeid õisi wõtab
 Ta pärjaks peiule.

Ja õhtul woodi heites
 Kui trööstib künnilind:
 Sull seemet mulda peites
 Wast rõhkust tundis rind?
 Ehk päewal muret, higi
 Toob tööde tallitus,
 Ei kurbtus sellest siigi —
 Tõöl taewa õnnistus.

Müüd karjus jätab maja
 Ja ruttab wainule,
 Kus rohke rõõmu kaja
 Kui kutsub pidule.
 Mu süda saab kui tiiwad
 Su sülest, kewade,
 Mis nagu lõo wiiwad
 Ta laulma ülesse.

Sügisel.

Ju jahtund päiksel armu kiir,
 Mis säras õune tuues;
 Nüüd lilleta on luha piir,
 Koht suigub surma tuues.

Tuul hulgudes käib üle maa
 Ja kõrre põllu, palu
 Ja rändjad linnud rahuta
 Kui kannaks waikest walu.

Nüüd waikind wainul linnuheat
 Ja rohke rõõmu kaja;
 Buult kuldseid lehti langeb seal,
 Mis murul waibaks waja.

Ja õue kaewul kasepuu
 Kui sonib kurbe sõnu:
 Oh armuta külm Mikklituu,
 Miks jurmad juwe mõnu?

Sügisel ajal.

Tuul tõusis õues kohinal
 Ja rahe pilved taewa all;
 Talw oma hinge õhuga
 Käis juwe elu jurmama.

Ma ištjin kambriks afna eel,
 Laps hõiskas õue närtšind teel;
 Ei omas mängis märkand ta,
 Et sügisel on rõõmuta.

Mu meeles mõte tõusis siis:
 Kuis imeline on see wiis!
 Ma kahelordses sügisel —
 Laps rõõmus nagu kewades.

Oh jääks tall tuuled tundmata,
 Mis waewawad mind wiluga!
 Oh oleks lahke lapsemeel
 Tal elusügisel ka weel!

Wanamees ja peegel.

Kuis, peegel, nii petta võid sina?
 Kas alati pole ja truu?
 Eks nurmenõlv haljenda, sina,
 Eks laula nüüd linnugi suu?

Ja selgeste paistab sust silma,
 Et tali — mull härmaga pea:
 Kas usaldan peeglit, kas ilma?
 Ehk kumbgi ei õigusest tea?

„Jah, kewade — lauluga kiidab
 Vind loojat nüüd metsas ja mäel,
 Ja wanadus talvena wiidab
 Su juuksil nii wägewal wäel.“

Ma lille omaks saanud.

Ma lille omaks saanud,
 Mis talw ei närtsita;
 Täst tihti juttu a'anud
 Ma kiites, laulnud ka.

See noorus minu rinnas,
 Mis lilles hüüan ma;
 Ja igaveste hinnas
 Seal sära, lõhnaga.

Küll käisid farmilt tuuled
 Mind wara wgewamas;
 Ei hädas ohkand huuled,
 Mind noorus finnitab.

Mu juukses halliks ruttu
 Said hiljem eluteel,
 Ma rinnas kuulsin juttu:
 Sul õitse aeg on weel.

Ka palgil olen näinud
 Teist noorust õitjemas;
 Ja lendes ära läinud,
 Kui külm kord kahutas.

Ja nagu tuule kaha
 Käis mööda kiireste;
 Ei teda kiida taha,
 Ja õrn ja üürife.

Sind aga, lille ilus,
 Kes õitjed lõpmata
 Mull juwes, talwe wilus,
 Sind kõrgets kiidan ma.

Noorus, oma hõimuga.

Noorus, oma hõimuga,

Jää mu waraks wõimuga

Elu koidu, eha ajal,

Rõõmus, kui ka kiusu k ajal.

Kui mult kistud warandus,

Wanemate pärandus,

Noorus, oma wõimu fina

Saada siis, et elan mina.

Kui mu firstgi warata,

Nooruswõim, ja ärata,

Et ei waejel jäta andmast,

Kopikat ta kasuks kandmast.

Nooruswõim, mind kinnita,

Et wõin wõimsalt elada,

Ujamaale püüda headust,

Omalt tõsist tarkust, teadust.

Kui ma kurdan koidu teel,

Et mull päewal piina eel,

Siis mind saada wahwal waimul,

Noorus, wõitjaks häda aimul.

Nooruswõim, mind õpeta
 Kurjust, tiisu põlgama;
 Anna truudust mull kui kalju,
 Kannatust ja karskust palju.

Nooruswõim, mind lõpmata
 Ihu waimul walgusta;
 Südamel mull sõna jala:
 Tõde nobest nõua ala!

Nooruswõim, mind noomi ja,
 Et wõin rahus ninuda,
 Kui ma õhtul woodi heidan
 Eht end hana põhja peidan.

Noorus, oma hõimuga
 Jää mu waraks wõimuga
 Glu koidu, eha ajal,
 Rõõmus, kui ka tiisu katal.

Elfinud.

Kui esmalt alles astsid teele,
 Et elust läbi rännata,
 Siis rahu rõõmustas ju meele,
 Sest hõelus oli tundmata.

Kuid kavalus sull wiimaks käigil
 Meelt suutis pöördä pahale:
 Ta meelitas sind waleläigil
 Tõe tee pealt efsirajale.

Sa käisid laiaft laauest läbi,
 Ges õnne lootsid särawat;
 Sa kõrbe jõudsid, leidsid häbi
 Ja saatust suutu walusat.

Su filmist woolas filmawesi,
 Su närtsind palgeid niisutas;
 Sa ohkafid: Mind, Isa käsi,
 Ma efsind, ole aitamas!

Südamä joowid.

King, mis ihaldad ja taga
 Auu ja suurust alati?
 Kas ei taewas targast' jaga
 Sulle oša isegi?

Kui sa saaksid terve ilma
 Täiusäga omale:
 Kas ei midagi ju filma
 Meelitaks siis nuste?

Taewast waataks päike alla
 Siis su suurusjt otsata:
 Ütle tõest, eks tahaks olla
 Sa ka tema juhtija?

Ja kui saaksid teda seada
 Mii kui arwad hästi ja:
 Kas siis pole enam teada,
 Mis weel sünnib soowida?

Ei su soowil pole määra
 Maa peal ega taewa sees,
 Jõledust sest jõudjast' wäära:
 Ihka, mis sull' õnneks ees!

Oh mõtle!

Oh mõtle koidul ärgates,
 Et tänu tuleb anda
 Sell', kes siud inglid uinudes
 On kätel käskind kanda.

Kui tööle läed, siis mõtle ka,
 Et käed pead tõstma üles
 Ja päewaks rammu paluma
 Ja rahu Iha süles.

Ja mõtle laual istudes,
Et helde Isa käsi,
Seist tänu, kiitust iganes
Tall' ära laulmast wäsi.

Kui hilja heidad hingama,
Siis mõtle jängil jala:
Wind, Isa, hoiu armuga,
Kes põsel walwad ala!

Su käed risti, lapsuke.

*S*u käed risti, lapsuke,
Ja üles waates palud:
Kas käiwad sulle südame
Su wara waewad, walud?

Kes ütles, et meil ülewal
Üks armuline Isa,
Kes appi ruttab palujal,
Kui koormab kurjus wiisa?

Jah, palu õhtul, lapsuke
Head und, kui lähäd jängi,
Ja palu rammu rohkeste,
Kui algad tööd ja mängi.

Sa tööle käse tarwita,
 Mii looja seda loonud;
 Töö algusel ja lõpul ka
 On palwe õnne toonud.

Ja Isa kuuleb ülewal
 Sind siis, kui süda waga,
 Ei silmakirja palujal'
 Ta oma armu jaga.

Lapsukene hälli sees.

Lapsukene hälli sees,
 Miks su silmalehed wees?
 Kiigutab sind eide käsi,
 Kes ei armus ial wäsi.

Lapsukene hälli sees,
 Kaswa langes ilma ees!
 Kalliks jaagu isamaja,
 Kus su wanemal sind waja!

Lapsukene hälli sees,
 Saa sa wahwaks auujas töös!
 Ole ehtes isamaale,
 Raitsjaks kalli kodura'ale!

Lapsukene hälli sees,
 Kaswagu just mõnus mees:
 Kandku wilja ettewõte
 Ja su sõna, meel ja mõte!

Karjase laul kewadel.

Lõoke tõuseb wäljal
 Lauldes ülesse;
 Wainu fingul haljal
 Rajab karjane:

Talwel tuuled wilud,
 Pikad pimed ööd,
 Surnud suwe ilud,
 Kängad tulel tööd.

Just kui wangikoda
 Kitisas kambriks,
 Kõrges hanges rada,
 Mis wiib wainule.

Lugusid siis mõne
 Õhtul laulsin ka,
 Aga laul ja kõne
 Soowsid lõpmata:

Kewade, oh jõua
 Väile wainule!
 Muga laulma sõua,
 Lahe lõoke!

Müüd siin wainul haljal
 Rõõmus hõiskan ma,
 Lõoke laulab wäljal
 Minu kaasa ka.

Karjase laul.

Kui talwel magas maa,
 Siis mõtlin murega:
 Sui hoopis teisem asi,
 Seal hästi käib mu käsi.
 Müüd rõõmus on mu meel
 Siin halja wainu teel,
 Kus laulab linde kari
 Ja puudel armas wari.

Ei muret tunne ma,
 Ei waew mind koorma ka;
 Siin hilja õhtu ajal
 Ma wiibin wainu rajal
 Ja wara loiduga
 Su wainul jälle ma,
 Kus kari muru maitseb,
 Mull loomi Muri kaitseb.

Päen lille oruse,
 Kus hõbe ojake;
 Ta kaldal waatan sala,
 Kuis laenel mängib kala.
 Mäel puhun pasunt ka
 Ma walju healega:
 Ta aeglast äratagu,
 Kell tööst weel pole jagu!

~~~~~
 Söö!

Oh päike, tõuse taewa
 Pea selgest särama
 Ja waigista mu waewa
 Söö udu otsata!

Ju looja läinud päife
 Mull ammu eluteel;
 Ei tähtgi heida läife,
 Kust troosti leiaks weel.

Bea lootus lõpmas ära,
 Kui haige ekjin teel,
 Kus waew ja kiusu kära
 Mind ehmatamas eel.

Oh päife, tõuse taewa
 Bea selgelt särama
 Ja waigista mu waewa,
 Dõ udu otjata!

Surnud sõber.

Hurwal kaebel kostab ilma
 Torni kambriist kella heal:
 Walupisar paisub silma
 Kufub musta firstu peal'.

Hauda kaewab surnumatja
 Kohal kurtja' puude sees.
 Muld, ja kadum' asja latja,
 Wara ohwriks sull see mees!

Sõber käed risti pannud
 Palwet tehes silma vees,
 Wihamees süüd andeks annud,
 Seijab mõttes kirstu ees.

Kaugelt loidu piirelt waatwad
 Kiired leina kambriisse,
 Wiimast walgust alla saatwad
 Rahu saanud sõbrale.

Omaksed ja sõbrad tõtwad
 Haua äärde temaga,
 Kus nad jumalaga jätwad
 Teda leina lauluga.

Teod, sõbrad eluajalt,
 Käiwad truuste temaga,
 Saatwad kaduwise rajalt
 Hinge, kus ta päris maa.

Surnud mõrsja.

Ju tertib päike taewa
 Kõik ärkab rõõmsaste:
 Kes waigistab mu waewa,
 A oob troosti rinnale?

Must kiskus Kalma käsi
 Sind wile hauasse:
 Ei nüüd ka filmawesi
 Too otja ohkele!

Oh tule Mana majast
 Mind, kallis, kutsuma,
 Wii waewarikkast rajast
 Mind oma juure ka!

Lahkuja nekrunt.

Miks palgeid lastad filmaweel,
 Et pean lahkuma?
 Ehk rändangi küll kaugel teel,
 Ei sind ma unusta.

Kui walwan hilja waiksel ööl,
 Siis meeles mölgud mul
 Ja tuhat lorda päewatööl
 Ma terwist jaadan sull'.

Truuks jäen sull häda, röömu a'al
 Mu lahke linnuke,
 Sa kodus kui ka kaugel maal
 Mu ainus armuke.

Ja kui on kohus täidetud
 Ja jälle kodus ma,
 Siis altri ees saab köidetud
 Meid ühte lõpmata.

Palwe.

Hudas koidus õhu käigil
 Lülle ladwad liiguvad;
 Mind ja noore ea läigil
 Maha jättes kurwastad.

Ei sull ial teinud paha,
 Armastan sind soojaste;
 Miks mind waest jätad maha
 Kurwastama, kullake!

Wõeral wäljal tuul on winge,
 Inimesed pole head;
 Ma su pärast jätaks hinge,
 Wististe ja seda tead.

Kodus kõige kuldsem elu
 Truuste jäädes armule:
 Waigista mu rinnas walu,
 Heida armu endale!

Kewade öö.

Jaanes künnilinnukene
 Laulab kiitust juwe ööst;
 Hinga rahus, inimene,
 Päewa waewast, päewa tööst!

Zuba teinud tule üles
 Sitji mäele neiuks;
 Mättal mängib, kannel süles,
 Bidu laulu peiuks.

Läbi lehemetsa rajab
 Magufast' ta mäng ja laul,
 Nagu uuest' rõõmu rajab
 Sitjiliste leeris auul.

Wõsa warjus waltwab piiga
 Bunapalge, sinisilm;
 Talw ei teinud talle liiga,
 Aga armjam juwe ilm.

Laul läib läbi neiu rinna,
 Nagu magus uni ööl,
 Lepitab ta waewa hinna,
 Mis sai piinaks päewa tööl.

Ilmsi und näeb hellafene
 Peiust, õnnest, õitsöößt,
 Paulab: „Hinga, inimene
 Päewa waewast, päewa tööst!“

Wainul.

Hõnbsin wainul waitseste
 Sierikkal kuul;
 Nägin: lillekimbuks
 Ehteks kasapuul.

Ja mull nagu jutustas
 Paulus linnu heal,
 Rubas ajas ilusas
 Sündinud ta seal.

Eile tuli eha ees
 Aru Ainuke,
 Rõitib igatsuse sees
 Rimbu kasele.

Pausus: „Paula, linnuke,
 Mõnu Mihklile,
 Kui ta kõnnib wainule,
 Astub kasele,

Et ma lilled oksale
 Talle seadsin siin,
 Ütlin: wii mind armuse —
 Üksi olles piin!"

Kuulen tihti, linnuke.

Kuulen tihti, linnuke,
 Kui siin laulad puult;
 Kuule nüüd ja heldeste
 Palwet minu suult!

Kui mu kallid täna wast
 Kiriku lääb siit,
 Laua siis tall' ülewast
 Uratawat wiit!

Ütle: kodus kindlaste
 Rõitmas mind siis hool,
 Kui kõik ruttab rõõmsaste
 Pühakoja poel.

Ütle: kirikus mu meel
 Tihti temaga
 Ja et kodus laua eel
 Ta eest palun ma.

Ja siis tubat terwist ka
 Wiimselt laula tall;
 Sumalaga jae nüüd sa!
 Nutt mull hoole all.

Mõistmata.

Mull rõõm ja rõhkus ühtlasi:

Mu peiaks Beetri pead!

Est kahju tundes ometi

Tall' siisgi seowid head.

Ei Beetert mina wannu ka,

Ta pole teinud süüd;

Ei tea ka teda õnnista,

Kui üli kallist hüüd.

Ei mina teda armasta,

Waid sala ihkab rind,

Ma häbelik küll ütlesma,

Teist, kes ei mõista mind.

Mu rinna põhjast sügawast

Soow tõuseb sala teel:

Oh saaks sa teadust salajast

Est, mis mull mõlgub meel!

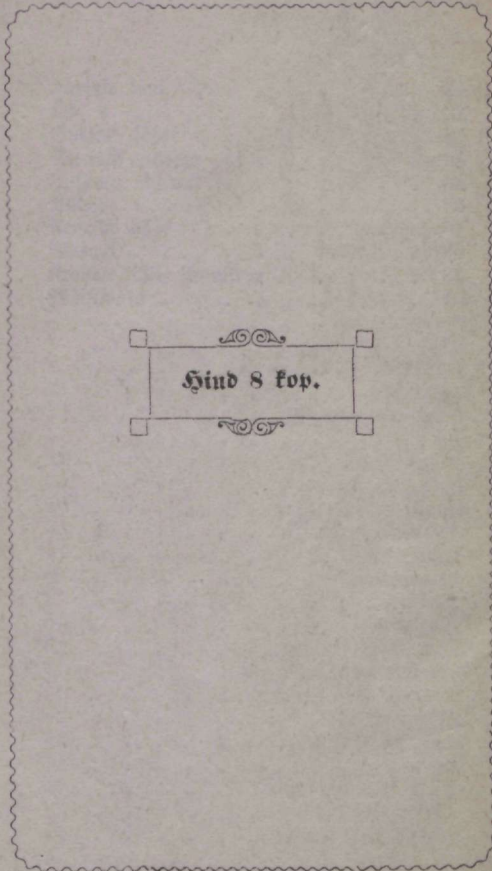
Suhataja.

Dhr.

Laul nagu leekiw tuli	3
Dh Gestimaa!	4
Gesti põllumees	5
Priiuse laul	6
Lahkumise laul	7
Teel	9
Reisilt tuleja	9
Kodu tuleja	11
Dhtu laul mõersil	12
Dõle	13
Rahul ole!	14
Hommiku laul	14
Hommikul	16
Kewadisel kingul	16
Laula, lõoke	17
Kewade laul	18
Sügisel	20
Sügise ajal	21
Manamees ja peegel	22
Ma lille omaks saanud	22
Noorus, oma hõimuga	24
Ekfinud	25
Süidame soowid	26
Dh mõtle!	27
Su käed ristil, lapsuke	28
Lapsukene hälli sees	29
Karjase laul kewadel	30

Karjase laul	31
Õõ	32
Surnud sõber	33
Surnud mõrõsja	34
Lahkuja neiruut	35
Palwe	36
Kewade õõ	37
Wainul	38
Kuulsen tihti, linnufene	39
Mõistmata	40
7	
8	
9	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
22	
23	
24	
25	
26	
27	
28	
29	
30	

Гинд 8 коп.